

Cele lekcji – wymagania ogólne

- rozwijanie umiejętności analizy i samooceny postępowania według przykazania miłości.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega świadectwo chrześcijańskiego życia;
- omawia przejawy buntu-niezgody dostrzegane w świecie przez pryzmat wartości chrześcijańskich;
- poddając analizie swoje postawy i zachowanie, uzasadnia wartość samopoznania;
- odnosząc się do słów z Listu do Rzymian (Rz 12, 21), charakteryzuje postawę chrześcijańskiego buntu-niezgody na krzywdę i zło;
- uzasadnia potrzebę przyłgnięcia do Chrystusa, aby być Jego wiarygodnym świadkiem.

Wartości

- zdolność do autorefleksji;
- wrażliwość na ludzką krzywdę.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel prosi uczniów, aby zapisali na kartce jak najwięcej wydarzeń kojarzących im się z buntem. Po wykonaniu zadania uczniowie odczytują odpowiedzi i wspólnie z nauczycielem analizują je pod kątem: cech, motywów, przyczyn, skutków, miejsca występowania itp.

Podsumowanie: nauczyciel podkreśla powszechność zjawiska buntu w życiu człowieka oraz zauważa, że w życiu religijnym bunt – nieposłuszeństwo względem Boga – jest istotą grzechu, prowadzi do rozdzwieniu i oddalenia od Stwórcy, np. bunt aniołów, bunt pierwszych rodziców.

Rozwinięcie tematu

Metoda – praca z buntem. Nauczyciel zauważa, że najczęściej postawa buntu kojarzy się ze zwrotem „nie będę” lub „nie chcę”. Jest to zupełnie normalne, że z jakiegoś powodu buntujemy się. Następnie prosi każdego ucznia, żeby przypomnieli sobie sytuacje, w których się buntowali, i wypisał kilka z nich do formularza (załącznik 1). Gdy uczniowie wykonają to polecenie, nauczyciel zadaje pytania:

Do pierwszej części ćwiczenia „nie będę”:

1. Zaznacz bunt, któremu chciałbyś się bliżej przyjrzeć?
2. Przeciwno czemu był ten bunt?
3. Jakie emocje ci towarzyszyły?
4. Co zrobiłeś – jakie podjąłeś działanie?
5. Do czego bunt doprowadził?
6. Jak oceniasz ten bunt? Czy był np. pozytywny, budujący, kształcący, destrukcyjny, przykry, bezcelowy?

Do drugiej części ćwiczenia „nie chcę”:

1. Jakie wartości są dla Ciebie ważne, skoro skłoniły Cię do niezgody?
2. Czy i kiedy bunt niezgoda może Twoim zdaniem przynieść dobre owoce?
3. Jakie wnioski płyną dla Ciebie z tego ćwiczenia?
4. Co stanowi istotę buntu ludzi młodych?
5. Na co człowiek wierzący nie może się nigdy zgodzić?

Podsumowanie: doświadczenie buntu i niezgody często uświadamia nam, jakie wartości są dla nas ważne, co pragniemy ochronić oraz o co chcemy się troszczyć. Kiedy nie zgadzamy się na zło, odmawiamy współuczestnictwa w krzywdzeniu siebie i innych, za to szukamy prawdziwego dobra, wówczas podążamy właściwą dla chrześcijan ścieżką życia. Wierzących w Chrystusa rozpoznaje się po sposobie, w jaki żyją i o co walczą. Są ucieleśnieniem słów św. Pawła z Listu do Rzymian: „Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj” (Rz 12, 21). To jest przejaw twórczego buntu – buntu chrześcijańskiego. W tej niełatwej misji zawsze towarzyszy nam Chrystus.

Zakończenie

Papież Franciszek powiedział: „Chrześcijanin, który w dzisiejszych czasach nie jest rewolucjonistą, nie jest chrześcijaninem”. Nie chodzi o rewolucję, która niszczy i zabija, ale o bunt przeciwko złu, egoizmowi, konsumpcji i izolacji. Kiedy mówimy „nie chcę” lub „nie będę”, warto dotrzeć do intencji, jaka nami kieruje. Pamiętać należy słowa św. Augustyna: „Dobry owoc pochodzi tylko z korzenia miłości”.

Notatka

Zapisane wnioski z ćwiczenia.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – interpretacja tekstu;
- wiedza o społeczeństwie – formy życia społecznego.

Inne możliwości realizacji

Metoda – pro i contra. Nauczyciel zapisuje na tablicy zwrot „bunt mas” i prosi uczniów o spontaniczne podawanie skojarzeń z tym terminem. Następnie przywoływana jest postać José Ortegi y Gasseta – filozofa i socjologa, autora książki *Bunt mas* z 1929 r. Nauczyciel prosi uczniów o stworzenie grup i pisemne odniesienie się do wybranych fragmentów wspomnianej książki w kontekście zmian społeczno-obyczajowych XXI w. (załącznik 2). Po omówieniu wyników pracy uczniów nauczyciel inicjuje dyskusję pytaniami: „Czy chrześcijanie wyłamują się z wizji masy stworzonej przez Ortegę y Gassetę, czy nie? Jeśli chrześcijanie wszczynają bunt, to przeciw czemu?”. Na zakończenie nauczyciel przekazuje grupom kilka myśli papieża Franciszka do wspólnego przeanalizowania i skomentowania (załącznik 3).

Podsumowanie: nauczyciel zwraca uwagę, że młodość nazywana jest okresem buntu. Ale bunt ten nie musi być zjawiskiem niszczącym i prowadzącym do zła. Wręcz przeciwnie. Chrześcijanin rewolucjonista ufa Bogu i walczy o to, co jest prawdziwie dobre i piękne. Rozpoznaje swoje słabości, ale nie usprawiedliwia się tłumaczeniem, że są one typowe i powszechne. Chce pokonywać swoje ograniczenia i grzeszność, stawać się lepszym człowiekiem we wszystkich dziedzinach życia oraz strzec fundamentalnych wartości. Młodość jest czasem wyłamywania się z przeciętności i bylejakości.